

overbevist om, at naar det kommer til Stykket, vælger man baade i Fyn og Sjælland den Anlægsmaade, som man kan faae for bedst Kjøb; der er ikke nogen stor Lyst til at give flere Penge ud, end hvad der er høist nødvendigt, og se Beboerne, at de kunne komme afsted med deres Personer og Gods paa den billigere Maade uden at skyde større Bidrag til, tror jeg ganske vist, at de ville foretrække den. Det ærede kongevalgte Medlem omtalte, at Banen fra Faaborg ved at føres til Ringe kom til at gaa gjennem frugtbare Egne og navnlig større Skovstrækninger end ved at føres til Tommerup. Det tror jeg ikke, det ærede Medlem har ganske Ret i, thi Banen fra Faaborg til Tommerup vil netop komme til at gaa igjennem to af de største Skove, som ligge ved Brahetrolleborg. Jeg ved meget vel, at der nordenfor Flemminge Sø ligger en af de meget faa udyrkede Strækninger i Fyn, men det er en meget kort Strækning. Banen vil heller ikke komme til at gaa over Odense Na paa mere end eet Sted og dette, hvor Naen er meget smal, lige paa Grændsen mellem Amtene. Der vil den komme til at gaa over, men der er Vandløbet ingenlunde stort. Iøvrigt vil den hele Liden holde sig paa den vestlige Side af Naen, og det er en af Grundene, der tale for at føre Banen til Tommerup i Stedet for, som tidligere har været omtalt, til Holmstrup, hvorved man vilde komme til at behøve flere større Broer over Naen, og hvorved Banen vilde komme til paa en Strækning at gaa paa den østlige Side af Naen. Jeg skal endnu blot tilføie, at for den Trafik, som kan ventes paa disse Baner, vil det lettere Anlægsystem være stærkt nok. Disse lettere Baner have fuldt ud den Præstationssevne, hvortil der er Trang, og at bygge Banerne sværere, vilde jeg anse for at være ganske unyttigt.

Magius: Jeg skulde ikke have forlangt Ordet, naar ikke Diskussionen var bleven ført ind paa de forskjellige Banelinier. Det er navnlig Banen fra Faaborg til Tommerup og fra Faaborg til Ringe, som har foranlediget, at jeg har begjært Ordet. Jeg indser meget vel Vanskelighederne ved at bestemme disse Linier saaledes i Detailerne, som der her er Tale om; det fordrer ganske anderledes Kjendskab til Sagen, end jeg har; men ved at se Udvalgets Forslag til en Banelinie fra Faaborg til Tommerup i Stedet for en Banelinie fra Faaborg til Ringe, opstod der itzær det Spørgsmaal hos mig, hvorfor den første Banelinie var valgt, og jeg maa tilstaa, at jeg kunde ikke besvare dette Spørgsmaal tilfredsstillende. Den ærede Ordfører har jo endog i dette Dieblit udtrykkelig nævnt, at denne Banelinie skulde først trækkes mod Øst gjennem de skovrige Egne omkring Brahetrolleborg og derpaa tilbage mod Nordvest til Naarup eller Tommerup. Naar vi netop skulde have denne Linie, saa indser jeg

ikke, hvorfor man ikke, naar man ikke er mere end 1½ Mil fra Ringe, gaar op igjennem dette rige Opland, men derimod vælger at gaa imod Nordvest først igjennem et temmelig øde Terrain og dernæst igjennem et Terrain, som staar i nær Forbindelse med den Banelinie, der vil komme til at gaa fra Assens til Tommerup. Dette skulde imidlertid ikke have bevæget mig til at tage Ordet, naar jeg ikke havde haft en anden og væsentligere Grund dertil, som jeg skal søge at fremsætte. Det er nemlig min Overbevisning, at denne Linie fra Faaborg til Tommerup aldrig kommer i Stand. Naar man vil se paa Kortet, hvorledes de forskjellige Amtsindeleminger ere, saa vil man se, at Svendborg Amt, som er det Amt, der i Forbindelse med Faaborg Kjøbstad vilde komme til at bidrage den væsentligste Del til denne Banelinies Anlæg, kun i meget faa Sogne berøres af denne Jernbanelinie. Der er kun 4 a 5 Sogne lige ved den vestlige Kant af Svendborg Amt, som ville blive berørte af den. Dernæst gaar den ind i Assens og Odense Amtskraadsdistrikter, som vistnok neppe ville bidrage stort til den, da allerede Assens-Tommerup Banen vil tage det Opland, som vilde komme denne Banelinie tilgode; og efter det Kjendskab, som jeg har til saadanne Overenskomster, navnlig naar forskellige Amters skulde bidrage, tror jeg, at der vil stille sig mange Hindringer i Veien for en Overenskomst og for at faae de Bidrag, som forlanges for, at Anlægget af denne Bane kan komme i Stand. Derimod tror jeg, at Beføstningen vil blive meget ringere, naar man blev ved Brahetrolleborg og Ringe. Banen vilde da udelukkende komme denne Del af Svendborg Amt tilgode, og det vilde da blive lettere at faae de Bidrag, som fordrer til Banen.

Naben: Naar jeg tager Ordet, gjør jeg det, fordi der er visse Bestemmelser i det forelagte Lovforslag, som have vakt en Betænelighed hos mig. Disse Betæneligheder fremkomme ikke derved, at jeg er en Modstander af, at Staten anbringer sine Penge i Jernbaner. Nei ingenlunde. Jeg tror, at Jernbaner mest af Alt kunne fremme Landets Udvikling. Det er altsaa ikke derfra, at mine Betæneligheder komme, heller ikke derfra, at Staten anlægger og driver disse Baner. Jeg tror, at det er det eneste Rigtige, og jeg kan nøjse med Udvalgets Flertal, at Staten vil benytte enhver som helst Leilighed til at komme i Besiddelse af alle de private Jernbaner, som findes omkring i Landet, men mine Betæneligheder reise sig fra disse Amtsjernbaner, som man nu vil komme ind paa. Jeg tror ubetinget, at det er feilt. Efter hvad jeg har bragt i Erfaring, har allerede den første Maade, hvorpaa man har faaet Lunderfou—Søjbjergbanen bygget, vist, at der for en Bane, hvorpaa der er en saa stor Trafik, som der har